

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, în numele inculpatului Scopenco Maxim, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2021, în privința inculpaților

Scopenco Maxim XXXXXX;

Cerneavschi Maxim XXXXXX;

Oboznîi Anatoli XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 03.04.2017 - 16.03.2020,
instanța de apel: 29.03.2021 - 26.05.2021,
instanța de recurs: 08.10.2021 - 15.11.2021.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 16 martie 2020, Scopenco Maxim a fost condamnat în baza art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială sau de a exercita activitate în domeniul comercial pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la intrarea în vigoare a sentinței.

Cerneavschi Maxim a fost condamnat în baza art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială sau de a exercita activitate în domeniul comercial pe un termen de 5 ani.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei conform sentinței judecătorei Ialoveni din 27.06.2014, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 20 de ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială, sau de a exercita activitate în domeniul comercial pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 16.03.2020, cu includerea pedepsei executate în baza sentinței Judecătorei Ialoveni din 27.06.2014.

Oboznî Anatoli a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere materială sau de a exercita activitate în domeniul comercial pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, de la reținere, cu includerea perioadei arestării preventive și la domiciliu de la 07.02.2017 până la 09.03.2017 până la 05.09.2017.

Hotărârile judecătorești prin care au fost condamnați Cerneavschi M. și Oboznî A. nu au fost contestate.

2. Instanța de fond a constatat că în perioada lunilor iulie - septembrie 2016, **inculpatul Scopenco M.**, fiind deținut în Penitenciarul nr. 15-Cricova, împreună și de comun acord cu deținutul Cerneavschi M., care se deținea în Penitenciarul nr. 9-Pruncul, prin intermediul telefoniei mobile, folosindu-se de telefoanele mobile cu cartelele SIM Moldcell nr. XXXXXX și XXXXXX, având drept scop dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, **prin înșelăciune și abuz de încredere**, sub pretextul închirierii automobilului „Mercedes Benz E”, n.î. XXXXXX, au comandat organizarea transportării automobilului cu scopul însușirii ilicite a acestuia, și anume, **l-au racolat pe Botnari A.**, pentru a executa preluarea automobilului nominalizat, furnizându-i informații despre automobil, locul aflării acestuia și modul de săvârșire.

Astfel, **la 30 iulie 2016, Botnari A. s-a deplasat** la SRL „Cashcar”, amplasată pe XXXXXX XXX, mun. Chișinău, care presta servicii de închiriere a automobilelor, unde, conform contractului de locațiune a automobilului, încheiat între Bîzgu A., proprietarul întreprinderii, și **Botnari A.**, ultimul **a preluat automobilul** „Mercedes Benz E”, n.î. XXXXXX, în valoare de 19.000 euro, care conform ratei de schimb al BNM, constituiau 419.556,1 lei, ulterior, conform indicațiilor lui Cerneavschi M., **l-a transmis lui Sîrbu V. care, la rândul său, conform indicației lui Scopenco M., a transmis automobilul** nominalizat lui Oboznî A.

Prin urmare, Oboznî A., conform înțelegerii prelabile cu Scopenco M., au organizat dezmembrarea automobilului sus menționat. Ulterior, Scopenco M., în

urma înțelegerii prealabile cu Cerneavschi M., profitând de faptul că Oboznîi A., se află la libertate, prin intermediul acestuia, au organizat comercializarea pieselor second-hand diferitor persoane fizice, indicându-i ultimului date concrete ale persoanelor fizice predispuse de a procura piesele de la automobil. Oboznîi A., urmărind scopul de profit, a comercializat piesele dezmembrate ale automobilului „Mercedes Benz E”, n.î. XXXXXX, diferitor persoane fizice, contra plată, în sumă totală de 3200 euro, ulterior, împărțind suma de bani cu Scopenco M. și Cerneavschi M., astfel, cauzându-i victimei Bîzgu A. o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 419.556,1 lei.

Acțiunile inculpatului Scopenco M. au fost încadrate în baza art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal, ca comanda și organizarea escrocheriei, adică, ***dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducere în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase***, săvârșită la comandă de două și mai multe persoane și cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Inculpatul Cerneavschi M. în perioada lunilor iulie - septembrie 2016, deținându-se în Penitenciarul nr. 9-Pruncul, ***împreună și de comun acord cu deținutul Scopenco M.***, care se deținea în Penitenciarul nr. 15-Cricova, prin intermediul telefoniei mobile, folosindu-se de telefoanele mobile cu cartelele SIM Moldcell nr. XXXXXX și XXXXXX, având drept scop dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul închirierii automobilului „Mercedes Benz E”, n.î. XXXXXX, au comandat organizarea transportării automobilului cu scopul însușirii ilicite a acestuia, și anume, l-au racolat pe Botnari A., pentru a executa preluarea automobilului nominalizat, furnizându-i informații despre automobil, locul aflării acestuia și modul de săvârșire.

Astfel, la 30 iulie 2016, Botnari A. s-a deplasat la SRL „Cashcar”, amplasată pe XXXXXX XXX, mun. Chișinău, care prestă servicii de închiriere a automobilelor, unde, conform contractului de locațiune a automobilului, încheiat între Bîzgu A., proprietarul întreprinderii și Botnari A., ultimul a preluat automobilul „Mercedes Benz E”, n.î. XXXXXX, în valoare de 19.000 euro, care conform ratei de schimb al BNM, constituiau 419.556,1 lei, ulterior, conform indicațiilor lui Cerneavschi M., l-a transmis lui Sîrbu V., care la rândul său, conform indicației lui Scopenco M., i-a transmis automobilul nominalizat lui Oboznîi A.

Prin urmare, Oboznîi A., conform înțelegerii prealabile cu Scopenco M., au organizat dezmembrarea automobilului sus menționat. Ulterior, Scopenco M., ***în urma înțelegerii prealabile cu Cerneavschi M.***, profitând de faptul că Oboznîi A. se află la libertate, prin intermediul acestuia, au organizat comercializarea pieselor second-hand, diferitor persoane fizice, indicându-i ultimului date concrete ale persoanelor fizice predispuse de a procura piesele de la automobil. Oboznîi A., urmărind drept scop de profit, a comercializat piesele dezmembrate ale automobilului „Mercedes Benz E”, n.î. XXXXXX, diferitor persoane fizice, contra plată în sumă totală de 3200 euro, ulterior, împărțind suma de bani cu Scopenco M. și Cerneavschi M., astfel, cauzându-i victimei Bîzgu A. o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 419.556,1 lei.

Acțiunile inculpatului Cerneavschi M. au fost încadrate în baza art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal, ca comanda și organizarea escrocheriei, adică,

dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducere în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, săvârșită la comandă de două și mai multe persoane și cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Inculpatul Oboznî A., în perioada lunilor iulie – august 2016, ***în urma înțelegerii prealabile efectuată prin intermediul telefoniei mobile cu Scopenco M. și Cerneavschi M.***, ultimii, în timp ce își ispășeau pedeapsa cu executare în penitenciarele Republicii Moldova, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, la comanda lui Scopenco M. și Cerneavschi M., ***prin intermediul lui Sîrbu V.***, a însușit automobilul „Mercedes E” n.î. XXXXXX, în valoare de 19.000 euro, care conform ratei de schimb al BNM, constituiau 419.556,1 lei MDL, de la persoana racolată Botnari A., în timp, ce se afla pe bd. Renașterii, mun. Chișinău.

Prin urmare, Oboznî A., conform înțelegerii prealabile cu Scopenco M., au organizat dezmembrarea automobilului sus menționat, ulterior, urmărind drept scop de profit, a comercializat piesele dezmembrate ale automobilului „Mercedes Benz E”, n.î. XXXXXX, diferitor persoane fizice, contra plată, în sumă totală de 3200 euro, ulterior, împărțind suma de bani cu Scopenco M. și Cerneavschi M., astfel, cauzându-i victimei Bîzgu A. o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 419.556,1 lei.

Acțiunile inculpatului Oboznî A. au fost încadrate în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocheria, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducere în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, săvârșită de două și mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.*

Instanța a considerat că vina inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate a fost dovedită pe deplin prin probele administrate, iar acțiunile lor au fost încadrate corect.

3. Avocatul Corneliu Pleșca a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Scopenco M. să fie achitat.

Apelantul a invocat că potrivit pct. 3) al Dispoziției nr. 6 din 26.03.2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, zilele de 30 martie-03 aprilie 2020 se declară zile de odihnă pentru toate unitățile din sectorul bugetar, astfel că recursul este depus în termen.

Totodată, deși cauza penală s-a aflat pe rol în instanța de fond un termen extins de aproximativ 3 ani, examinarea cazului a fost superficială, unilaterală, cu tendință de acuzare, cu admiterea erorilor grave de procedură și fără a fi respectate prevederile legale de bază ce ar garanta dreptul părților la un proces echitabil.

3.1. A declarat apel și avocatul Gheorghe Cobzac, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului Oboznî Anatoli să fie recalificate în baza art. 323 Cod penal, cu stabilirea unei pedepse nonprivative de libertate.

Apelantul a invocat că, acțiunile lui Oboznî A. de organizare a comercializării pieselor second-hand, diferitor persoane fizice, indicate concret de către inculpații Scopenco M. și Cerneavschi M. din penitenciar, pot fi apreciate doar ca acțiuni

prealabil nepromise, care ar putea fi calificate obiectiv ca o favorizare prealabilă nepromisă, prevăzută la art. 323 Cod penal.

3.2. Avocatul Andrei Tarîța, la fel a declarat apel, în numele lui Botnari Alexandru, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea civilă înaintată de SRL „Cashcar” împotriva lui Botnari A. privind încasarea sumei de 416.442 lei, ce reprezintă valoarea automobilului și 2640 euro cu titlu de venit nerealizat, să fie respinsă, ca neîntemeiată.

Apelantul a invocat că pretențiile din acțiunea civilă a reclamantului SRL „Cashcar” față de Botnari A., urmează a fi respinse, fiind înaintate către un martor, ce contravine prevederilor art. 221 alin. (2) Cod de procedură penală și art. 1398 Cod civil (2002).

Or, Botnari A. a fost scos de sub acuzare și recunoscut în calitate de martor, iar racolarea acestuia a fost efectuată de către inculpatul Cerneavschi M. prin șiretlicuri și prin influențare psihologică, fără ca el să conștientizeze că prin intermediul lui se urmăresc scopuri ilicite.

Mai mult, Botnari A. nu a fost recunoscut în calitate de parte civilmente responsabilă, iar din probele administrate se atestă caracterul nefondat al acțiunii civile față de acesta.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2021, apelul avocatului Andrei Tarîța, în numele martorului Botnari Alexandru, a fost respins ca inadmisibil, iar apelul avocatului Gheorghe Cobzac, în numele inculpatului Oboznîi Anatoli - ca nefondat.

Apelul avocatului Corneliu Pleșca a fost admis, casată parțial sentința, și pronunțată o nouă hotărâre.

Scopenco Maxim a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că inculpatul Oboznîi A., în perioada lunilor iulie - august 2016, în urma înțelegerii prealabile efectuată prin intermediul telefoniei mobile cu Cerneavschi M., în timp ce ultimul își ispășea pedeapsa cu executare în penitenciarele Republicii Moldova, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, **prin înșelăciune și abuz de încredere**, la comanda lui Cerneavschi M., **prin intermediul lui Sîrbu V.**, au însușit automobilul „Mercedes E”, n.î. XXXXXX, în valoare de 19.000 euro, care conform ratei de schimb al BNM, constituiau 419.556,1 lei, **de la persoana racolată Botnari A.**, în timp, ce se afla pe bd. Renașterii, mun. Chișinău.

Prin urmare, Oboznîi A. a organizat dezmembrarea automobilului sus menționat, ulterior, urmărind drept scop de profit, a comercializat piesele dezmembrate ale automobilului „Mercedes Benz E”, n.î. XXXXXX, diferitor persoane fizice, contra plată, în sumă totală de 3200 euro, ulterior, împărțind suma de bani cu Cerneavschi M., cauzând victimei Bîzgu A. o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 419.556,1 lei.

Astfel, **instanța de fond**, cercetând în cumul probele administrate, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității **a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Oboznîi A.**

încadrarea juridică corespunzătoare, și anume, art.190 alin. (5) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, **prin inducere în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase**, săvârșită de două și mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Or, vina inculpatului Oboznîi A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art.190 alin. (5) Cod penal se dovedește prin **probele administrate**, și anume, declarațiile părții vătămate, ale martorilor și probele scrise cercetate din materialele dosarului penal, care coroborează între ele și **demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate**.

Reieșind din cele enunțate, se constată cu certitudine că, **cu referire la învinuirea adusă inculpatului Oboznîi A.** în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, că acesta prin acțiunile săvârșite în perioada lunilor iulie - august 2016, în urma înțelegerii prealabile efectuată prin intermediul telefoniei mobile cu Cerneavschi M., ultimul, în timp ce își ispășea pedeapsa cu executare în penitenciarele Republicii Moldova, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, la comanda lui Cerneavschi M., **prin intermediul lui Sîrbu V.**, a însușit automobilul „Mercedes E” n.î. XXXXXX, în valoare de 19.000 euro, care conform ratei de schimb al BNM, constituiau 419.556,1 lei, **de la persoana racolată Botnari A.**, în timp, ce se afla pe bd. Renașterii, mun. Chișinău, în preajma Circului.

Prin urmare, Oboznîi A. a organizat dezmembrarea automobilului sus menționat, ulterior, urmărind scopul de profit, a comercializat piesele dezmembrate ale automobilului „Mercedes Benz E”, n.î. XXXXXX, diferitor persoane fizice, contra plată, în sumă totală de 3200 euro, ulterior, împărțind suma de bani cu Cerneavschi M., cauzându-i victimei Bîzgu A. o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă totală de 419.556,1 lei, acțiuni care se încadrează în semnele laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Totodată, fiind cercetate în cumul probele administrate, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportate la declarațiile părților date în ședința de judecată și probele administrate, a fost constatat că inculpatul **Scopenco M.**, învinuit în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal - comanda și organizarea escrocheriei în proporții deosebit de mari, acțiune intenționată îndreptată la dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, **prin inducere în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase**, săvârșită la comandă de două și mai multe persoane și cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, **urmează a fi achitat**, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod procedură penală **pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat**.

Instanța de fond a ajuns la concluzia de condamnare punând la baza sentinței depozițiile părții vătămate Bîzgu A. și ale martorilor Bîrcă S., Secrieru Ș., Remeneț S., Carlovski L., Certoc A., Iațco S., Cuiujuclu F., Stratulat N. și Botnari A., care însă nu au indicat la inculpatul Maxim S. ca fiind unul din organizatorii sau coautorii comiterii acestei infracțiuni, ignorând astfel celelalte probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de judecată.

Însă, *instanța de fond nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele și nu a apreciat probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor*, dar a citat în sentința de condamnare rechizitoriul.

Or, din analiza probelor materiale prezentate de acuzare, și anume, procesele verbale de examinare a CD-ului cu descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la S.A. Moldcell de pe SIM XXXXXX de care, potrivit acuzării, s-a folosit Scopenco M., dar nu se exclude, că și alți deținuți, a stabilit cu certitudine că aceste descifrări nicidecum nu dovedesc participarea acestuia la săvârșirea infracțiunii. Mai mult, potrivit acestor descifrări, convorbirile au avut loc începând cu 01.05.2016 până la 09.03.2017, adică cu mult timp până la săvârșirea infracțiunii și după.

În asemenea împrejurări, în privința lui Scopenco M. nu există nicio probă ce ar dovedi participarea lui la săvârșirea infracțiunii imputate, iar partea vătămată și martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești nu au relatat nimic despre participarea acestuia în calitate de organizator sau altă calitate la săvârșirea infracțiunii.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, declară recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate în partea admiterii apelului avocatului Corneliu Pleșca, introdus tardiv, și achitării inculpatului, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte în instanța de apel.

Recurenta invocă faptul că circumstanțele de fapt ale cazului care îl vizează pe Scopenco M. sunt constatate, în afara oricărui dubiu rezonabil, prin declarațiile inculpatului Oboznîi A., ale părții vătămate Bîzgu A., ale martorilor Bîrcă S., Secieru Ș., Remeneț S., Carlovschii L., Certoc A., Iațco S., Cuiujuclu F., Stratulat N., declarațiile martorului Botnari A. date la urmărirea penală;

plângerea lui Bîzgu A. din 02.08.2016;

copia contractului de locațiune a automobilului;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25.01.2017, prin care Botnari A. a recunoscut persoana sub nr. 2 - Sîrbu V.;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 19.01.2017, prin care Bîzgu V. a recunoscut persoana sub nr. 6 - Sîrbu V.;

un plic în care se află CD-ul cu înregistrările descifrărilor convorbirilor telefonice ridicate de la SA Moldcell de pe SIM XXXXXX;

procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 23.03.2017, prin care s-a constatat că cartela SIM XXXXXX a folosit-o Scopenco M. în timp ce s-a deținut în Penitenciarul nr. 15 și a avut apeluri de intrare cu SIM 078610363 care aparține lui Oboznîi A. și SIM XXXXXX care a folosit-o Cerneavschi M.;

ordonanța privind recunoașterea și anexarea ca corp delict la cauza penală;

un plic cu CD-ul, pe care sunt înregistrate descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la SA Moldcell de pe SIM XXXXXX;

procesul-verbal de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice din 23.03.2017, prin care s-a constatat că cartela SIM XXXXXX a folosit-o Cerneavschi M. în timp ce s-a deținut în Penitenciarul nr. 9 și a avut apeluri de intrare cu SIM XXXXXX, care aparține lui Scopenco M. și SIM XXXXXX, care a folosit-o Bîrcă S., inclusiv a avut apeluri de intrare-ieșire cu SIM XXXXXX, care aparține Botnari A.;

ordonanța privind recunoașterea și anexarea ca corp delict la cauza penală;
procesul-verbal privind interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice și stenograma din 25.10.2016, prin care s-a constatat că între Cerneavski M. și Scopenco M., care se folosea de SIM XXXXXX, au avut discuții referitor la piese de la automobil conform stenogramei anexate;

procesul-verbal de percheziție din 28.02.2017, prin care la domiciliul lui Secrieru Ș. au fost depistate și ridicate ușa de la portbagaj cu seria 2013011372, două uși din spate ale automobilului, ușa din față partea dreaptă, bara de protecție față și bara de protecție spate;

procesul-verbal de percheziție din 22.02.2017, prin care de la domiciliu lui Remeneț S. au fost depistate și ridicate 2 scaune din față, 2 părți componente ale banchetei din spate, sistemul de frână nr. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, furnitură dintre scaunele din partea din față, cablurile electrice de la automobil cu mufe, volanul cu nr. xxxxxxxxxxxx, 3 unități de covoare cu nr. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, furnitura de covor pentru pod nr. xxxxxxxxxxxxxxxx, amortizatoarele din față 2 buc. Nr. xxxxxxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, un reductor cu seria xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, o automagnitolă cu seria xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;

procesul-verbal de examinare a obiectului cu planșa ilustrativă din 22.03.2017 (piesele auto second-hand ridicate de la Remeneț S. și Secrieru Ș. sunt piesele care au fost dezmembrate de la automobilul de model „Mercedes E” cu n.î. XXXXXX);

ordonanța de recunoaștere ca corp delict și anexare la cauza penală din 22.03.2017 (2 scaune din partea din față, 2 părți componente ale banchetei din spate, sistemul de frână nr. xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, furnitură dintre scaunele din partea din față, cablurile electrice de la automobil cu mufe, volanul cu nr. xxxxxxxxxxxx, 3 unități de covoare cu nr. xxxxxxxxxxxxxxxx, furnitura de covor pentru pod nr. xxxxxxxxxxxxxxxx, amortizatoarele din față 2 buc. Nr. xxxxxxxxxxxxxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, un reductor cu seria xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx, o automagnitolă cu seria xxxxxxxxxxxxxxxx, ușa de la portbagaj cu seria xxxxxxxxxxxxxxxx, două uși din spate ale automobilului, ușa din față partea dreaptă, bara de protecție față și bara de protecție spate.);

conținutul răspunsului de la SRL „Grand Premium Mercedes-Benz General”;

răspunsul parvenit de la CAI a INI a IGP din 07.03.2017, conform cărui Cerneavski M. în anul 2016 s-a deținut în Penitenciarul nr. 9, unde se deținea și Stratulat N., iar în perioada lunilor noiembrie-decembrie 2014 s-au aflat împreună deținuți în Penitenciarul Taraclia;

procesul-verbal de confruntare din 10.03.2017 între învinuitul Oboznîi A. și martorul Secrieru Ș., prin care Secrieru Ș. direct a indicat că Oboznîi A. este persoana care i-a vândut piesele de la automobilul „Mercedes Benz E”;

procesul-verbal de confruntare din 10.03.2017 între învinuitul Oboznîi A. și martorul Remeneț S., prin care Remeneț S. direct a indicat că Oboznîi A. este persoana care i-a vândut piesele de la automobilul „Mercedes Benz E”.

Probele administrate demonstrează că în acțiunile inculpatului Scopenco M. au fost întrunite elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

Iar instanța de apel nu a analizat aceste probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor și a dedus eronat că inculpatul Scopenco M. urmează a fi achitat, din

motiv că fapta nu a fost săvârșită de către el. La fel, instanța de apel urma să se expună în mod obligator asupra tuturor circumstanțelor invocate de către participantii în apel.

Totodată, instanța de fond întemeiat a constatat că în acțiunile lui Scopenco M. au fost întrunite elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal, or, din probele administrate rezultă, fără careva dubii, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, conform declarațiilor inculpatului Oboznîi A., la sfârșitul lunii august 2016, a fost telefonat de către Scopenco M., de pe numărul de telefon XXXXXX, care i-a spus că este o variantă de a face bani, doar că trebuie de luat un automobil de model „Mercedes 212”, a.f. 2012. La fel, din declarațiile lui Oboznîi A. rezultă toate circumstanțele organizării și comiterii crimei, și anume, la indicația lui Scopenco M., Oboznîi A. se întâlnea cu persoanele de la care urma să preia automobilul, după care prezenta automobilul persoanelor care urmau să-l dezassembleze și cărora urma să le vândă piesele de la automobil. Mai mult, Oboznîi A. a declarat că din suma de 2000 euro încasată în urma vânzării unor piese de la automobil, 1400-1500 euro, la indicația lui Scopenco M., i-a transmis unei domnișoare în sectorul Ciocana, mun. Chișinău.

Instanța de apel a respins declarațiile lui Oboznîi A. pe motiv că acesta era în relații ostile cu Scopenco M. din cauza unei datorii pecuniare, fapt ce a condiționat ca Oboznîi A. să depună declarații denunțătoare în privința lui Scopenco M.

Or, instanța de apel, în acest aspect, a dat o apreciere subiectivă, bazându-se unilateral pe declarațiile lui Scopenco M. că se afla în relații ostile cu Oboznîi A. din cauza unei datorii. Însă, faptul existenței datoriei invocate de Scopenco M., a fost confirmată doar de către acesta și niciuna din persoanele audiate nu a susținut existența presupusei datorii pecuniare a lui Oboznîi A. către Scopenco M.

Instanța de apel unilateral și subiectiv s-a bazat doar pe declarațiile lui Scopenco M., or, faptul că ultimul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii și a invocat o pretinsă datorie pecuniară care, însă, nu a fost confirmată, constituie o modalitate a ultimului de a se eschiva de răspunderea penală.

Mai mult, vinovăția inculpatului a fost demonstrată și prin rezultatele descifrărilor telefonice, care au confirmat convorbirile dintre Scopenco M. și Oboznîi A. la momentul comiterii infracțiunii prin intermediul numărului de telefon XXXXXX. Totodată, din procesul-verbal al examinării descifrărilor telefonice rezultă convorbirile telefonice dintre Scopenco M., Oboznîi A. și Cerneavschi M. în timpul comiterii faptei.

La fel, este neîntemeiată aprecierea instanței de apel că numărul de telefon XXXXXX îl foloseau în acel moment și alți deținuți, această concluzie fiind bazată doar pe declarațiile lui Scopenco M. Însă, potrivit declarațiilor lui Oboznîi A., în coroborare cu descifrările telefonice, acesta în perioada comiterii crimei purta discuții anume cu Scopenco M.

Astfel, vinovăția lui Scopenco M. rezultă din probele administrate, și anume, declarațiile lui Oboznîi A., că personal îl cunoaște de o perioadă îndelungată pe Scopenco M. și a indicat că acesta ar fi inițiatorul și organizatorul comiterii infracțiunii, precum și din convorbirile telefonice dintre Scopenco M., Oboznîi A. și

Cerneavschi M., care au avut loc la momentul comiterii infracțiunii, ce se confirmă prin procesul-verbal de examinare a descifrărilor telefonice din 23.03.2017.

Faptul că Scopenco M. și Oboznîi A. se cunosc se mai confirmă și prin declarațiile lui Certoc A., din care rezultă că îl cunoaște pe Oboznîi A. prin intermediul lui Scopenco M.

Una din concluziile instanței de apel care au stat la baza achitării lui Scopenco M. a fost faptul că, în afară de inculpatul Oboznîi A., nimeni nu a dat depoziții privind participarea lui Scopenco M. la comiterea infracțiunii încriminate. Însă, aceste concluzii sunt neîntemeiate, deoarece din martorii audiați, practic nimeni nu cunoaște inculpații vizual, iar discuțiile cu Scopenco M. și Cerneavschi M. aveau loc doar prin telefon. Or, din materialele cauzei penale, rezultă că organizarea și comiterea infracțiunii a avut loc prin intermediul convorbirilor telefonice, prin implicarea mai multor persoane, care vizual nici nu cunoșteau inculpații.

Martorul Botnari A. a declarat că comunica cu Cerneavschi M. prin telefon, necunoscându-l la față, or ultimul s-a prezentat ca fiind prieten cu Cazacu A., care era prieten comun și cu Botnari A. Unicul inculpat pe care martorii l-au văzut era Oboznîi A., care nemijlocit a realizat dezmembrarea automobilului. Faptul că Botnari A. nu cunoștea cum arată Cerneavschi M., cu care chipurile nemijlocit discuta telefonic, este confirmat și prin declarațiile părții vătămate Bîzgu A.

Deci, instanța de apel nu și-a motivat întemeiat soluția privind achitarea inculpatului Scopenco M., iar prin neaprecierea obiectivă a probelor administrate, la adoptarea deciziei a admis o eroare de drept, fără a acorda o valoare primară probelor care demonstrează vinovăția inculpatului, astfel încât concluzia instanței de apel este inacceptabilă, deoarece probele acușării au fost supuse unei cercetări minuțioase în ambele instanțe, făcându-se referire la declarațiile detaliate ale participanților la proces, iar în astfel de condiții, instanța de apel urma doar să aprecieze aceste probe, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Pe lângă aceasta, decizia instanței de apel urmează a fi casată și din motiv că avocatul Corneliu Pleșca a depus apelul în interesele inculpatului Scopenco M. tardiv, conform art. 427 alin. (1) pct. 7) Cod de procedură penală.

Or, potrivit proceselor-verbale ale ședințelor de judecată a instanței de fond, în ședința din 02.03.2020 au fost prezenți procurorul Oleg Gonța, avocații Corneliu Pleșca, Gabriela Corolevschi și Alexandru Pavalatii, în care a fost anunțată deliberarea și pronunțarea sentinței pentru data de 16.03.2020, orele 14.00, sentința integrală fiind pronunțată la această dată.

Respectiv, termenul de 15 zile al declarării apelului urma să se calculeze din data de 17.03.2020, iar avocatul Corneliu Pleșca a depus apelul în interesele inculpatului Scopenco M. la data de 03.04.2020, pe când ultima zi a depunerii apelului era 01.04.2020.

Conform procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de fond din 02.03.2020, avocatul Corneliu Pleșca a fost prezent în ședință și, respectiv, cunoștea despre amânarea ședinței pentru data de 16.03.2020, când urma să aibă loc deliberarea și pronunțarea integrală a sentinței. Însă, avocatul nu s-a prezentat la data de 16.03.2020 și nici nu a depus careva cerere de amânare sau alte acte confirmative

despre imposibilitatea de a se prezenta în ședință, iar apelul l-a depus peste 17 zile și nu în termenul prevăzut de 15 zile.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 7) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, apelul a fost introdus tardiv.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar. Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, conform art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Potrivit art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni. Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. În corespundere cu art. 66 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul la apărare și dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit. Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Conform art. 10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi.

Potrivit jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte. Sentința nu trebuie să conțină formulări care demonstrează sau pun la îndoială vinovăția altor persoane pentru săvârșirea infracțiunii. Dacă unii participanți ai infracțiunii în temeiurile prevăzute de lege au fost eliberați de răspunderea penală, instanța, în cazul în care

aceasta are importanță pentru stabilirea gradului participării inculpatului la săvârșirea infracțiunii, încadrarea juridică a ei sau a altor circumstanțe esențiale, poate face referire în sentință la participarea acestor persoane la infracțiune, cu indicarea temeiurilor de încetare a procesului în privința lor. În cazul în care apare necesitatea de a reîncadra juridic fapta, pentru săvârșirea căreia inculpatul nu a fost pus sub învinuire, instanța trebuie să țină cont că o astfel de modificare a încadrării juridice este posibilă numai când acțiunile inculpatului, ce urmează a fi încadrate în baza altei legi, i-au fost imputate, nu conțin semnele unei infracțiuni mai grave și învinuirea pentru acestea nu se deosebește în mare măsură după circumstanțele reale ale cauzei de învinuirea înaintată definitiv, susținută de procuror în cadrul judecării cauzei, iar modificarea învinuirii nu înrăutățește situația inculpatului și nu afectează dreptul lui la apărare. **Învinuirea se consideră mai gravă** când în învinuire se introduc fapte și episoade adăugătoare, care nu au fost puse la baza învinuirii inculpatului inițial, semne calificative care majorează volumul învinuirii, deși nu modifică estimația juridică a celor săvârșite. Drept învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început urmează de considerat orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor imputate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 23., 39.*).

Însă, instanța de fond nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 1., 2. din decizie*):

b) nu a coroborat recalificarea acțiunilor inculpaților pe art. 190 alin. (5) Cod penal, conform calificativelor: „**dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducere în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase**” cu prescripțiile din art. 8, 10 Cod penal și jurisprudența națională (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 23., 39., 41.*), sub aspectul că, în cazul în care infracțiunea de escrocherie nu a fost decriminalizată după modificările operate în art. 190 Cod penal prin Legea nr.179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, iar redacția nouă a normei în cauză nu înlătură caracterul infracțional al faptei, nu ușurează pedeapsa și nu ameliorează în alt mod situația persoanei ce a comis infracțiunea, adică nu are efect retroactiv, acțiunile făptuitorului urmau a fi încadrate conform legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei (*pct. 2. din decizie*).

Ori, reîncadrând acțiunile inculpaților în baza art. 190 alin. (5), în redacția nouă, în vigoare din 17.08.2018, conform indicelor: „...**prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase...**”, a încălcat prevederile art. 66 alin. (1), (2) pct. 1), 325 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 10 Cod penal, deoarece aceste calificative, care majorează volumul învinuirii inițiale, nu existau la momentul săvârșirii faptei, iar asemenea împrejurări de fapt și de drept, care nu au fost puse la baza învinuirii inculpaților inițial, nici nu se regăsesc în faptele constatate de instanța de fond, în care, de altfel, divergent în raport cu noua calificare juridică a acestora, este stabilit că inculpații, totuși, au săvârșit infracțiunile: „**prin înșelăciune și abuz de încredere**”, noua învinuire nefiind pusă în discuția părților (*pct. 2. din decizie*).

Mai mult, calificativul „*prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase*” este unul incomplet, deci absolut neclar, deoarece reprezintă doar o parte din cel prevăzut în dispoziția normei vizate, lipsind restul: „*în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean*”.

Pe lângă aceasta, nu a fost elucidată, în niciun fel, esența elementelor „*prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase*”, inclusiv coroborată cu acțiunile infracționale concrete și împrejurările de fapt incriminate inculpaților prin rechizitoriu;

b) a stabilit în fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, două persoane nepuse sub învinuire pe caz – Botnari A. și Sîrbu V., indicând sumar și neclar că: „...*anume, l-au racolat pe Botnari A., pentru a executa preluarea automobilului nominalizat, furnizându-i informații despre automobil, locul aflării acestuia și modul de săvârșire. Astfel, la 30 iulie 2016, Botnari A. s-a deplasat la SRL „Cashcar”, unde, conform contractului de locațiune a automobilului, încheiat între Bîzgu A., proprietarul întreprinderii, și Botnari A., ultimul a preluat automobilul „Mercedes Benz E”, ulterior, conform indicațiilor lui Cerneavschi M., l-a transmis lui Sîrbu V. care, la rândul său, conform indicației lui Scopenco M., a transmis automobilul nominalizat..., la comanda lui Scopenco M. și Cerneavschi M., prin intermediul lui Sîrbu V., a însușit automobilul „Mercedes E” n.î. XXXXXX, în valoare de 19.000 euro, care conform ratei de schimb al BNM, constituiau 419.556,1 lei MDL, de la persoana racolată Botnari A...*”, nefiind raportate aceste împrejurări și la ordonanța procurorului din 27.02.2017, prin care Botnari A. a fost scos de sub urmărire penală privind comiterea faptei prevăzute la art. 190 alin. (5) Cod penal (v.2. f.d. 73).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1) și (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, nefiind în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Potrivit art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), alin. (3) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii. Partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată, enunțarea temeiurilor pentru achitarea

inculpatului, descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acuzării. Nu se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat. Conform art. 401 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pot declara apel orice persoană ale cărei interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței. Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Conform jurisprudenței naționale, chestiunile asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, și, repetându-le întocmai, nu a desființat total sentința, cu rejudecarea cauzei potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând, parțial o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) concluzionând în descriptiv că: „*inculpatul Scopenco M., învinuit în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 42 alin. (3), 190 alin. (5) Cod penal - comanda și organizarea escrocheriei în proporții deosebit de mari, acțiune intenționată îndreptată la dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducere în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, săvârșită la comandă de două și mai multe persoane și cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, urmează a fi achitat, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod procedură penală pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat*”, nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele concrete în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, pe fiecare episod în parte, incriminate inculpatului Scopenco M.

Ori, asemenea elemente ca: „*dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducere în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase*”, nici nu i-au fost imputate ultimului prin rechizitoriu.

Pe lângă aceasta, în descriptiv nu a indicat învinuirea pe baza căreia cauza în privința învinuitului Scopenco M. a fost trimisă în judecată și nu a schimbat fapta infracțională, descrisă în sentință ca fiind dovedită și săvârșită de inculpatul Cerneavschi M.: „*...împreună și de comun acord cu deținutul Scopenco M., care se deținea în Penitenciarul nr. 15-Cricova, prin intermediul telefoniei mobile., Scopenco M., în urma înțelegerii prealabile cu Cerneavschi M., profitând de faptul că Oboznî A. se află la libertate..., prin intermediul acestuia, au organizat comercializarea pieselor second-hand, diferitor persoane fizice, indicându-i ultimului date concrete ale persoanelor fizice dispuse de a procura piesele de la automobil. Oboznî A., urmărind drept scop de profit, a comercializat piesele dezmembrate ale automobilului „Mercedes Benz E”, n.î. XXXXXX, diferitor persoane fizice, contra plată în sumă totală de 3200 euro, ulterior, împărțind suma de bani cu Scopenco M. și Cerneavschi M..*”, dar modificând fapta infracțională comisă de inculpatul Oboznî A., excluzându-l din ea pe inculpatul Scopenco M.

Totodată, în dispozitiv s-a contrazis, dispunând neclar că: „*se respinge ca nefondat apelul avocatului Gheorghe Cobzac, în numele inculpatului Oboznîi Anatoli. Se casează parțial sentința, în partea ce ține de inculpatul Scopenco Maxim. Se achită Scopenco Maxim pe învinuirea adusă în baza art. 42 al. (3) și 190 al. (5) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat. În rest, sentința se menține*” (pct. 1., 2., 4. din decizie).

Prin urmare, inculpatul Scopenco M. a fost achitat, însă de sub învinuirea de comitere a aceleași infracțiuni împreună cu inculpații Cerneavschi M. și Oboznîi A., în privința căror sentința a fost menținută fără modificări în fapt și în drept;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și drept invocate în învinuirea formulată inculpatului Scopenco M. neindicând motivele pentru care a respins probele acuzării, inclusiv cele invocate în recursul de pe rol (pct. 5. din decizie).

Mai mult, concluziile sumare și neclare că: „...din analiza probelor materiale prezentate de acuzare, și anume, procesele-verbale de examinare a CD cu descifrările convorbirilor telefonice ridicate de la S.A. Moldcell de pe SIM XXXXXX de care, potrivit acuzării, s-a folosit Scopenco M., dar **nu se exclude, că și alți deținuți**, a stabilit cu certitudine că aceste descifrări nicidecum nu dovedesc participarea acestuia la săvârșirea infracțiunii. Mai mult, potrivit acestor descifrări, convorbirile au avut loc începând cu 01.05.2016 până la 09.03.2017, adică **cu mult timp până la săvârșirea infracțiunii și după...**”, nu corespund exigențelor prevăzute în art. 101 Cod de procedură penală, privind evaluarea și aprecierea probelor administrate în cadrul cauzei penale.

Ori, aprecierea completă și justă a probelor trebuie să se întemeieze pe o analiză minuțioasă a materialului probator și apoi pe o sinteză a evaluărilor făcute. Analiza probelor presupune examinarea fiecărui element probatoriu în parte, pentru a se înlătura tot ce nu are legătură cu cauza, tot ce este vag și nesigur. În cadrul operației de sinteză, probele sunt examinate în ansamblul lor, confirmându-se unele pe altele și ducând la o concluzie univocă, ce trebuie să fie reflectată în soluția dată cauzei, care urmează a fi motivată astfel încât raționamentele ce au stat la baza aprecierii probelor să poată fi supuse controlului judiciar;

d) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi cele de la f.d. 42, 78 v.1, 27 v. 4;

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar declarat, casării totale a deciziei contestate, deci, prin extindere, și în privința inculpaților Cerneavschi Maxim și Oboznîi Anatoli, cât și a lui Botnari A., ale cărui interese legitime ar fi fost

prejudiciate, în vederea soluționării juste a cauzei, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

d e c i d e:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, casează total decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2021, în privința inculpatului Scopenco Maxim XXXX, și, prin extindere, în privința inculpaților Cerneavschi Maxim XX și Oboznîi Anatoli XXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 17 decembrie 2021.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico